

Històric doblot de Mechaal

El palamosí guanya el Campionat d'Espanya de 1.500 metres l'endemà d'haver-ho aconseguit en els 5.000

Adel Mechaal es va exhibir ahir a Castelló en un Campionat d'Espanya on s'ha mostrat inabastable per a tots els rivals.

CASTELLÓ | MARC VERDAGUER

El 1945, Gregorio Rojo, que anys més tard seria conegut perquè va entrenar José Manuel Abascal i Reyes Estévez, es va proclamar campió d'Espanya de 1.500 i 5.000. Des de llavors ningú més ho havia tornat aconseguir fins que ahir, set dècades més tard, el palamosí Adel Mechaal ho va aconseguir amb una impactant

exhibició que calcava la que havia fet a Antequera en l'estatal en pista coberta quan va guanyar en 1.500 i 3.000 metres. La seva clara victòria a la final d'ahir a Castelló, però, no va servir a Mechaal per aconseguir una marca mínima per al Mundial de Pequín que se li va escapar per dues dècimes fa unes setmanes en un míting a Mònaco. Tot i que el palamosí podria anar a la Xina a través d'un sistema de repesca que ha ideat la Federació Internacional, el deixeble del tècnic palamosí Josep Carballude podria ser que intentés fer la marca mínima dissabte vinent en algun dels mítings que hi han programats a Granollers i Mataró.

L'endemà d'haver-se exhibit a la final dels 5.000 metres, que va guanyar amb solvència només una hora més tard de córrer la semifinal de 1.500, Adel Mechaal es presentava en una final de 1.500 on competia contra el balear David Bustos, únic atleta estatal amb marca mínima per anar a Pequín en la prova, i Marc Alcalà que és l'actual campió d'Europa sub-23 i que va ser l'encarregat d'accelerar el ritme de la prova a partir de la tercera volta. Mechaal no es va deixar impressionar, es va mantenir sempre pel carrer número 1, per acabar guanyant amb un temps de 3:45.10 (53 segons en una última volta on ningú el va poder molestar). Al final, Carlos Alonso li va prendre el segon lloc del podi a David Bustos.

Títol per a Esther Guerrero

Mitja hora abans de la proesa d'Adel Mechaal, l'atletisme gironí en va viure una altra que, tot i segurament tenir menys ressò mediàtic, impacta pel que significa de justícia en una carrera tan treballada com la de banyolina Esther Guerrero. Als seus 25 anys, Guerrero va completar un any per emmarcar proclamant-se per primer cop en la seva carrera campiona d'Espanya a l'aire lliure, el febrer ho havia estat en pista coberta a, i ahir va demostrar la seva condició de favorita en una prova en la qual la banyolina del Barça va superar Elian Pérez i a la campiona de l'any passat Jadilla Ramouni.

El temps, en una cursa on tothom anava per la victòria, va quedar lluny de la mínima per anar al Mundial de Pequín (2:05.69), però amb el títol de campiona d'Espanya i havent corregut aquesta temporada amb menys de 2:02 la possibilitat que Guerrero sigui repescada per anar a la cita xinesa no està ni molts menys descartada definitivament.

En la final d'ahir, de la qual va caure a última hora la catalana Vicky Sauleda, se la va haver de jugar contra Elián Pérez, l'altra atleta que ha baixat de 2:02.00 aquesta temporada, i Jadilla Ramouni que va ser campiona d'Espanya el 2014. L'encarregada de trencar la cursa, però, va ser Laura Valdés que amb una estrebada va posar el grup enfilat. Elián Pérez va ser la primera a respondre, però Esther Guerreo va reaccionar per passar a totes les seves rivals i entrar per davant a l'última recta i emportar-se la victòria amb molta solvència. Per postres, un parell d'hores més tard, Esther Guerrero encara va tenir forces per col·laborar en la medalla de plata que va aconseguir el Barça en el relleu dels 4x400.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2015/08/03/historic-doblet-mechaal/737257.html?utm_source=rss